

Kecskemét-Hetényegyházi Református Egyházközség

Pásztori üzenet

[Rm 1-4]

Ha valóban hisszük, hogy Jézus az út, az igazság és az élet, és az Ő Lelke az Igazság Lelke, akkor számunkra az igazság nem lehet viszonyítás kérdése. Az lesz számunkra az igazság, amit Ő jelent ki, amit Ő cselekszik.

Így amikor a Szentírásban azt olvassuk, hogy az Isten az embert férfivá és nővé teremtette, akkor ezt tartjuk igaznak, minden mást pedig hazugságnak. Ha azt olvassuk, hogy átkozott az a férfi, aki a saját erejében bíz és Istentől elfordul a szíve, akkor ezt tekintjük az igazságnak.

Amikor a Bibliát olvasom, nem régi történeteket látok, hanem az igazságot, melyhez alkalmazkodnom kell. A szavak mögött igazodási pontokat keresek, útjelzőket és korlátokat, melyek utamon vezetnek és tanácsot adnak.

Ez a Római levél, mely Isten igazságainak valódi tárháza. Nem véletlen, hogy a keresztyénség történetében minden ébredés, minden jelentős változás általában a Római levélhez köthető. Augusztinus, Luther, Barth és még sokan mások használták ezt a művet alapvető irányjelzőnek.

Pál apostol ebben a levélben helyreteszi a bizonytalant, összerakja a szétesettet, irányba állítja az eltévedtet, mint jó orvos, aki a lelki bajokat gyógyítja. Egyáltalán nem könnyű olvasmány, ez igaz, de minden szava gyógyszer. Érdemes naponta többször bevenni, nem megfélemedkezni róla, hanem emésztgetni, hogy gyógyhatását kifejtthesse:

„hitre és engedelmességre”.

Mit jelent?

- **„[az evangéliumban] Isten a maga igazságát nyilatkoztatja ki hitből hitbe” (Rm 1,17)**

1. Isten kijelentette magát szavakban és eseményekben.
2. Akik ezt átélték, leírták.
3. Ezt olvasva átélhetjük ugyanazt, amit ők.

- **„nem méltatták Istent arra, hogy megtartsák ismeretükben” (Rm 1,28)**

Ami fontos nekünk, azt megőrizzük emlékezetünkben. Ha valakinek Isten nem fontos, az nem jegyzi meg szavait sem.

- **„az a körülmételkedés, amely a szívben van, Lélek szerint” (Rm 2,29)**

Körülmételés, keresztség egyaránt az Istenhez odaforduló ember jelképei. Akit körülmételnek, megkeresztelnek, az Istennel lép szövetségre. Pál azonban hangsúlyozza, hogy nem a külsőségek számítanak, hanem hogy az ember érvényesnek tartja-e önmagára nézve.

- **„Most pedig törvény nélkül jelent meg Isten igazsága [...] Hiszen azt tartjuk, hogy hit által igazul meg az ember, a törvény cselekvésétől függetlenül.” (Rm 3,21.28)**

Törvény: az Ószövetség, azon belül is a Tóra. A törvény Isten kijelentett akaratát írja le, mely minden korban és időben másképp valósul meg. Az ember változik. Hiba lenne évezredekkel ezelőtt leírt törvényeket tételesen betartanunk, ha azok már nem illenek rá mai korunkra.

Fontos azonban megismernünk és megértenünk, hogy mely korban milyen törvényeket adott Isten, mert így megismerhető és megérthető az ő akarata.

Isten nem változik. Az ő akarata most is ugyanaz, mint ezer, vagy kétezer éve. Megvalósítani viszont mindig másképp kell.

Pál tehát nem a törvény igazságát vonja kétségbe, mert az Isten szava volt egy adott korra nézve. Ellenben Jézus Krisztus „tegnap, ma és mindörökké ugyanaz”. Aki benne hisz (értsd: aki Krisztusnak él), az cselekszi igazán Isten akaratát.

- **„[Ábrahám] teljesen bizonyos volt afelől, hogy amit Isten ígér, azt meg is tudja tenni.” (Rm 4,21)**

Ábrahám elhitte, hogy Istennek van hatalma betartani ígéreteit. Idős korában azt mondta neki Isten, hogy fia fog születni, sőt annyi utódja lesz, mint égen a csillag. Ábrahám pedig „teljesen bizonyos volt” Isten kijelentése felől. πληροφορηθεις – a szó alapjelentése „beteljesít”. Itt viszont ez Ábrahámra vonatkozik, aki elhitte, hogy Isten beteljesíti szavát. Arra utal, hogy Ábrahám is részt vett Isten cselekvésében azáltal, hogy hitt benne. Hasonlót látunk Jézus gyógyításai során, amikor azt mondja a gyógyultaknak, hogy „hited megtartott”.

- **„[Jézus] halálra adatott bűneinkért, és feltámasztatott megigazulásunkért.” (Rm 4,25)**

Jézus életének két meghatározó eseményét emeli ki Pál. Kereszthalál és feltámadás: az egyik az emberiség bűneire, a másik az ember hitetlenségére válaszol. A keresztyénség első évtizedeiben kiemelten fontos volt, hogy az üzenet elvihető, átadható lehessen. Drága volt a pergamen, ezért a legfontosabb szavakat összetört cserépdarabokra írták fel. Ezek a rövid, tiszta, félreérthetetlen üzenetek emlékeztetők voltak, hogy a frissen megtért keresztyéneket, különösképpen pogányok közül megtérőket segítsen. Ilyen cserép-üzeneteket idéz Pál többször is levelében gondolva, hogy egy-két cserépdarab feltehetően Rómába is eljutott már.

Fókusz-imádság

30 perc csöndesség

1. Az ige mellett (5 perc)

Újra és újra elolvasom, hangosan kimondom. Ízlelgetem a betűket, a szavakat. Mikor a percek eltelnek, az igét már kívülről tudom.

„Ő mindenkinek cselekedetei szerint fog megfizetni: azoknak, akik állhatatosan jól cselekedve törekszenek dicsőségre, megbecsülésre és halhatatlanságra, örök életet ad, azoknak pedig, akik viszálykodók, akik ellenállnak az igazságnak, és a gonoszságnak engednek, haraggal és bosszúállással fizet majd.”

(Rm 2,6-9)

2. Csönd-meditáció (15 perc)

A telefonomat kikapcsolom, minden zavaró tényezőt kizárok. Becsukom a szemem. Gondolataimat az igére fókuszálom. Ha el is terelődne a figyelmem, tudatosan visszatérek Istenhez: **mit akar ő mondani nekem? Mit akar, hogy cselekedjek?**

3. Könyörgés (10 perc)

Isten szólt hozzám igében, gondolatokban. Most én válaszolok.

- Hálaadás a világosságért és az (örök) életért.

Kérdezz, hogy érts!

Milyen lélekkel olvasom Isten igazságát a Római levélben?

Milyen érzéseket kelt bennem első olvasatra, és másodszorra, és harmadszorra mindaz, amit itt olvasok?

Kádár Tamás György, lp.